Lieta Nr. 168010219
Nr. 1-0102-19/19
ECLI:LV:RPPT:2019:0507.168010219.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2019. gada 7. maijā

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese S. Groza,
ar sekretāri Z.Robergu,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus saskaņā ar administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. /numurs/ par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta septītās daļas 1. punktam.

Aprakstošā daļa

2019. gada 3. martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. /numurs/ par to, ka 2019. gada 3. martā plkst. 10.44 /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/ ar valsts reģistrācijas numura zīmi /reģistrācijas numurs/ (turpmāk arī – Transportlīdzeklis) /adrese/ atkārtoti gada laikā bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas).

Līdz ar to /pers. A/ darbības kvalificētas atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta septītās daļas 1. punktam.

/pers. A/ savlaicīgi, nosūtot pavēsti vienkāršā pasta sūtījumā uz lietā norādīto dzīvesvietas adresi, kas ir arī viņa deklarētā dzīvesvietas adrese, atbilstoši Paziņošanas likuma prasībām, tika paziņots par ierašanos uz tiesas sēdi, lietas izskatīšanas vietu un laiku, bet viņš uz lietas izskatīšanu neieradās un par neierašanās iemesliem nepaziņoja.

Līdz ar to saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta prasībām /pers. A/ ir paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku.

No administratīvā pārkāpuma protokola redzams, ka viņš tika iepazīstināts ar to un viņam izskaidrotas Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 260. pantā noteiktās personas, kura tiek saukta pie administratīvās atbildības, tiesības un pienākumi.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 271. panta ceturto daļu lietu bez lietas dalībnieku klātbūtnes drīkst izskatīt tikai tad, ja ir zināms, ka viņiem savlaicīgi paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku.

Ņemot vērā minētās tiesību normas regulējumu un to, ka /pers. A/ ir zināms par uzsākto administratīvā pārkāpuma lietvedību un viņam ir paziņots par lietas izskatīšanas laiku un vietu, viņš nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu un nav arī informējis par apstākļiem, kas būtu par pamatu lemt par lietas izskatīšanas atlikšanu, tad lietu var izskatīt bez viņa klātbūtnes, balstoties uz lietā esošajiem pierādījumiem. No viņa nav saņemts lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu. Lietā nav ziņu, ka pastāvētu kādi neierašanos attaisnojoši iemesli.

Lietā esošajā rakstveida paskaidrojumā /pers. A/ norādījis, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā viņš vadīja Transportlīdzekli, proti, brauca /adrese/, un Transportlīdzekļa bojājuma (traucējuma) dēļ netika galā ar vadīšanu un ietriecās automašīnā /TL marka A/, kura grūdiena dēļ iebrauca automašīnā /TL marka/, kas sekojoši iebrauca automašīnas /TL marka B/ aizmugurējā atdurstienī (bamperī). Viņš sanervozējās, aizbrauca projām, bet tad atbrauca uz notikuma vietu. Transportlīdzekli atdeva draugam, lai viņš to aizdzītu uz autoservisu.

Lietā esošajā Ceļu policijas darbinieka E.Pļaviņa ziņojumā norādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā kopā ar kolēģi pildīja dienesta pienākumus. Tika saņemta informācija, ka /adrese/ noticis ceļu satiksmes negadījums. Ierodoties notikuma vietā, tika sastādīts ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols, noskaidroti aculiecinieki. Pirms protokola sastādīšanas pabeigšanas, notikuma vietā ieradās ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā Transportlīdzekļa vadītājs (kā vēlāk noskaidrots – /pers. A/). No viņa tika pieņemts paskaidrojums. Pārbaudot reģistru datus, tika noskaidrots, ka viņam nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību. Transportlīdzeklis netika apskatīt, jo vadītājs to bija atdevis draugam.

Tiesas sēdē policijas iestādes pārstāve norādīja, ka ar lietā gūtajiem pierādījumiem kopumā ir pierādīta /pers. A/ vaina Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta septītās daļas 1. punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā. Ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka viņš izraisīja ceļu satiksmes negadījumu un viņam ir atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības. To pierāda rakstveida paskaidrojumi, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols Nr. /numurs/; administratīvo pārkāpumu protokolu saraksts; rakstveida paskaidrojumi; administratīvā pārkāpuma protokols Nr. /numurs/ (kopija); Ceļu satiksmes drošības direkcijas (turpmāk arī – CSDD) izdrukas; informatīvie materiāli (paziņojumi).

Motīvu daļa

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus kopumā un savstarpējā sakarībā, secināms, ka /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta septītās daļas 1.punktā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[4] panta septītās daļas 1. punktā noteikta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu atkārtoti gada laikā, ja nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas).

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1. panta 28. punktu transportlīdzekļa vadītājs ir fiziska persona, kas vada transportlīdzekli. Savukārt minētā likuma 1. panta 5. punktā noteikts, ka ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas, pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem.

Ar lietā gūtajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajā laikā /pers. A/ vadīja Transportlīdzekli un piedalījās ceļu satiksmē. Minēto faktu apstiprina administratīvā pārkāpuma protokols, policijas darbinieka ziņojums, /pers. A/ rakstveida paskaidrojums, ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokols.

Lietā konstatētds, ka 2018. gada 30. jūnijā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr. /numurs/ un ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2018. gada 4. jūlija spriedumu /pers. A/ tika atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta septītās daļas 1. punktā paredzēta pārkāpuma izdarīšanā, proti, par transportlīdzekļa vadīšanu atkārtoti gada laikā, ja nav transportlīdzekļu vadīšanas tiesību, uzliekot naudas sodu 570 EUR apmērā (spriedums stājies likumīgā spēkā 2018. gada 1. augustā).

Lai konstatētu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta septītās daļas 1. punktā paredzētā pārkāpuma sastāvu, pietiekams konstatēt, ka persona atkārtoti, proti, vismaz vienu reizi pirms apskatāmā notikuma, ir vadījusi transportlīdzekli, pārkāpjot spēkā esošu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegumu.

Izvērtējot lietas materiālus, secināms, ka /pers. A/ pirms lietā apskatāmā notikuma ar tiesas 2018. gada 4. jūlija spriedumu tika atzīts par vainīgu un sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} septītās daļas 1. punktā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu, savukārt 2019. gada 3. martā viņš atkal, proti, atkārtoti gada laikā vadīja Transportlīdzekli bez noteiktā kārtībā iegūtām transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļu vadīšanas tiesības ir atņemtas).

Ceļu satiksmes likuma 22. panta otrajā daļā noteikts, ka transportlīdzekļu vadīšanas tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtību un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtību nosaka Ministru kabinets.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 26. pantam transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ļauj personai vadīt attiecīgajai kategorijai atbilstošu transportlīdzekli un veikt citas normatīvajos aktos transportlīdzekļa vadītājam atļautās darbības, piedaloties ceļu satiksmē. Personas tiesības vadīt transportlīdzekļus apliecina attiecīgs ieraksts transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā un derīga transportlīdzekļa vadītāja apliecība.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 4. punktu aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja vadītājam nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību.

Lietā iegūtās ziņas, tostarp CSDD izdruka pamato to, ka /pers. A/ ir atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības un viņš tās nav atguvis Ministru kabineta 2010. gada 2. februāra noteikumu Nr. 713 „Transportlīdzekļu vadītāja kvalifikācijas iegūšanas, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtība un vadītāja apliecības izsniegšanas, apmaiņas un atjaunošanas kārtība" noteiktajā kārtībā.

Līdz ar to secināms, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā vietā un laikā, kad viņš jau ar 2018. gada 4. jūlija tiesas spriedumu tika sodīts par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām , 2019. gada 3. martā atkārtoti gada laikā vadīja Transportlīdzekli bez transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, kuras nav iegūtas normatīvajos aktos noteiktā kārtībā. _

Līdz ar to /pers. A/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta septītās daļas 1. punktā.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32. pantu, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvais sods ietver sevī leģitīmus mērķus tā piemērošanā, proti, mērķi, kas tieši vērsts uz pārkāpēju – ieaudzināt apzinīgu attieksmi pret saviem pienākumiem un atbildību, kā arī mērķi aizsargāt valsts un sabiedrības intereses, personiskās tiesības un brīvības, kā arī nostiprināt likumību, novērst tiesību pārkāpumus (sk. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1. pantu).

Attiecībā par /pers. A/ personību noskaidrots, ka apgādībā esošu personu nav, agrāk ir bijis administratīvi sodīts. /pers. A/ atbildību pastiprinoši vai mīkstinoši apstākļi nav konstatējami.

Ņemot vērā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību raksturojošās ziņas, secināms, ka soda mērķa sasniegšanai, ievērojot samērīguma principu, piemērojams minimālais sods.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31. panta otrajā daļā noteikts, ka administratīvo arestu nevar piemērot personai, kura nav sasniegusi astoņpadsmit gadu vecumu, pirmās vai otrās grupas invalīdam, grūtniecei, kā arī personai, kura ir vienīgais aizbildnis bērnam.

No Tiesu informatīvās sistēmas (TIS) datiem noskaidrots, ka ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2018. gada 17. augusta lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. /numurs/, kurā tika taisīts Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2017. gada 15. decembra spriedums un /pers. A/ tika sodīts par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta septītās daļas 1. punktā paredzēta pārkāpuma izdarīšanu, tika nolemts izbeigt /pers. A/ piespriestā administratīvā aresta izpildi, jo viņš ir otrās grupas invalīds bez atkārtotas pārbaudes termiņa.

Ņemot vērā šos apstākļus un to, ka /pers. A/ ir noteikta otrās grupas invaliditāte, tad viņam nav piemērojams administratīvais arests.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 31., 32., 34., 213., 257. pantu, 149.^{4} panta septītās daļas 1. punktu, 289.^{16} un 289.^{18} pantu,

nosprieda

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{4} panta septītās daļas 1. punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā un sodīt ar naudas sodu 570 EUR (piecsimt septiņdesmit *euro*) apmērā.

Naudas sodu nomaksāt ne vēlāk kā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no soda uzlikšanas dienas. Ja uzliktais naudas sods netiek samaksāts gada laikā no dienas, kad spriedums stājies spēkā, spriedums par tā izpildi tiek nodots piespiedu izpildei tiesu izpildītājam.

Iemaksas rekvizīti: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, konta Nr. LV34TREL1060191011100, BIC kods TRELLV22 (norādīt administratīvā pārkāpuma protokola Nr. /numurs/). Izdarītā maksājuma apliecinošā dokumentu iesniegt tiesas kancelejā.

Spriedums pieejams 2019. gada 7. maijā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā.

Tiesnese S.Groza